

Warszawa, 23 stycznia 2025 r.

WRD.5133.2.12.2024.MW

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.)

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej **domu administracji z zespołu dawnego Sanatorium Magistratu m.st. Warszawy w Otwocku**, działka ew. nr 2 obr. 0073, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin, kwerendy archiwalnej oraz analizy stanu zachowania. Budynek przy ul. Reymonta 79 został wzniesiony w latach 1925-1928, wg projektu arch. Mieczysława Kozłowskiego, absolwenta École des Beaux-Arts w Paryżu. Był on domem mieszkalnym dla pracowników (lekarza naczelnego i administracji) Sanatorium Magistratu m.st. Warszawy w Otwocku. Budynek usytuowany jest przy ul. Reymonta, którą wytyczono wspólnymi staraniami Magistratu m.st. Warszawy i Magistratu Otwocka w celu utworzenia dojazdu do Sanatorium z miasta i stacji kolejowej.

Dom administracji zespołu dawnego Sanatorium Magistratu m.st. Warszawy w Otwocku założony został na rzucie prostokąta, wolnostojący, murowany z cegły, podpiwniczony, 2-kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem, o wielopołaciowym dachu krytym wtórnie blachą i doświetlonym lukarnami. Elewacje są tynkowane, z zachowanym detalem architektonicznym w postaci cokołu, lizen, płycin podokiennych, wydatnego profilowanego gzymsu koronującego. Elewacja frontowa jest 3-osiowa, z wejściem i balkonem w usytuowanym na osi pseudoryzalicie, który zwieńczono trójkątnym szczytem. Elewacja tylna jest 3-osiowa, z założonym na łuku ryzalitem klatki schodowej na osi z wejściem do budynku, ściany boczne są 3-osiove.

Wzniesiony w latach 1925-1928 dom mieszkalny dla lekarza naczelnego i administracji zespołu dawnego Sanatorium Magistratu m.st. Warszawy w Otwocku posiada znaczne wartości historyczne, dokumentuje przemiany urbanistyczne wynikające z rozwijającego się ruchu budowlanego podwarszawskich miejscowości letniskowych. Jest również świadkiem rozwoju zespołu Sanatorium Magistratu m.st. Warszawy w Otwocku, które zapewniało opiekę medyczną niezamożnym mieszkańcom. Wzniesiony w dwudziestoleciu międzywojennym budynek nawiązuje swoją formą architektoniczną do modernizmu i stylu narodowego. Ponadto jest nośnikiem wartości naukowych, które wynikają z jego warstwy materialnej, m.in. technologii wykonania, użytych materiałów oraz rozwiązań technicznych, a także zachowanej autentycznej formy.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchomości: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2024 poz. 725), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków. Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI

KONSERWATOR ZABYTKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Karta ewidencyjna

Otrzymują:

1. Gmina Otwock, ul. Armii Krajowej 5, 05-400 Otwock
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/10, 00-924 Warszawa
3. Aa (WRD MW)

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odręcznego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.